

RAFAL JOSSE' KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

43-100 Tychy ul. Baziowa 24

email: rafal.josse@kancelaria-prawna.tychy.pl

ING BŚ 24 1050 1399 1000 0092 0537 0365

NIP 6461097182

tel. 501 496 198

Tychy dnia 2019.02.22.

Trybunał Konstytucyjny
Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżący:

M J

PESEL

Adres do doręczeń :

Sygn. Akt Ts 36 / 19

Pismo procesowe.

W imieniu skarżącego, w odpowiedzi na wezwanie z dnia 15 stycznia 2020 r. podaje, że podstawą złożenia skargi są dwa niezależne od siebie, odrębne postępowania których zakończenie jednocześnie umożliwiło złożenie jednej skargi konstytucyjnej obejmującej dwa odrębne stany faktyczne oparte na wykładni w obydwu wyrokach tych samych przepisach prawa.

Z tych względów wskazać należy na dwa odrębne ostateczne orzeczenia w rozumieniu Art. 79 ust. 1 Konstytucji które legły u podstaw złożenia skargi. Były to odpowiednio :

1)

Ostateczne orzeczenie w sprawie - Wyrok z dnia   grudnia 2018 r. wydanego przez
Sąd Okręgowy w W   pod Sygn. Akt   doręczono skarżącemu listem
poleconym nr   w dniu 4 lutego 2018 r. co potwierdza trackingu pocztowy :

Dane przesyłki:

Numer przesyłki

Data nadania: 2019-01-30

Rodzaj przesyłki: Przesyłka firmowa polecona zamiejscowa

Kraj nadania: Polska

Kraj przeznaczenia: Polska

Urząd nadania: UP W

Gabaryt: A

Usługi komplementarne/dodatkowe: EPOR - Elektroniczne potwierdzenie odbioru - rozszerzone
Potwierdzenie odbioru
Masa: 0.05 kg

Status przesyłki:

Nazwa zdarzenia	Data i czas	Jednostka pocztowa
Nadanie	2019-01-30 15:36 UP	
Przesyłka w transporcie	2019-01-30 18:00	
Przygotowano do doręczenia	2019-02-04 09:18 UP	
Przekazano do doręczenia	2019-02-04 09:26 UP	
Doręczono	2019-02-04 11:31 UP	

Od powyższego orzeczenia nie wniesiono skargi do SN jednak w dniu   marca 2019 r. Sąd Rejonowy   W   pod Sygn. Akt   postanowił ustanowić dla skarżącego pełnomocnika z urzędu celem wniesienia skargi.

Postanowieniem wydanym w dniu   sierpnia 2019 r. ustanowiony w sprawie pełnomocnik został zwolniony z obowiązku a Sąd Rejonowy zwrócił się do Okręgowej Izby Radców Prawnych o wyznaczenie nowego pełnomocnika.

Do dnia sporządzenia niniejszego pisma skarżący nie otrzymał informacji o wyznaczeniu nowego pełnomocnika.

2)

Jednocześnie skarżący przed Sądem Rejonowym   K   toczył postępowania w którym ostatecznym orzeczeniem był Wyrok z dnia   grudnia 2018 r. wydanym przez Sad Okręgowy w K   pod Sygn. Akt   . Odpis tego orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręczono skarżącemu listem poleconym nr   w dniu 19 lutego 2018 r. co potwierdza trackingu pocztowy :

Dane przesyłki:

Numer przesyłki
Data nadania: 2019-02-15
Rodzaj przesyłki: Przesyłka firmowa polecona zamiejscowa
Kraj nadania: Polska
Kraj przeznaczenia: Polska
Urząd nadania: PP K
Gabaryt: A
Usługi komplementarne/dodatkowe: EPOR - Elektroniczne potwierdzenie odbioru - rozszerzone
Potwierdzenie odbioru
Masa: 0.05 kg

Status przesyłki:

Nazwa zdarzenia	Data i czas	Jednostka pocztowa
-----------------	-------------	--------------------

Nadanie	2019-02-15 11:52 PP
Przesyłka w transporcie	2019-02-15 15:00
Przygotowano do doręczenia	2019-02-19 09:08 UP
Przekazano do doręczenia	2019-02-19 09:15 UP
Doręczono	2019-02-19 11:37 UP

W sprawie tej wniesiono w dniu czerwca 2019 r. skargę o stwierdzenie niegodności z prawem prawomocnego orzeczenia, która do dnia sporządzenia niniejszego pisma nie została rozpoznana.

Skarżący wraz z odpisami orzeczeń (potwierdzonych z zgodność z oryginałem) wydanych w sprawie składa do akt potwierdzonych za zgodność z oryginałem odpis kopert w których nadano orzeczenia.

Ponadto wyjaśniam iż przywołany w uzasadnieniu skargi Art. 2 Konstytucji w związku z Art. 179 Konstytucji nie stanowi zakresu zarzutów skargi a jego przywołanie w uzasadnieniu skargi miało charakter pomocniczy pozwalający na właściwe uzasadnienie skargi. W powołanym fragmencie skarżący wywodził iż użyty w Art. 77 § 1 Ustawy zwrot „ do pełnienia obowiązków sędziego ” wydaje się niegodny z Art. 2 Konstytucji w związku z Art. 179 Konstytucji skoro zgodnie z Art. 65 § 1 ustawy o ustroju sądów powszechnych albowiem . zaskarżona norma prawa jest więc niedopuszczalnym „ obejściem ” wyłącznych uprawnień Prezydenta RP do uprawnienia kogokolwiek do orzekania jako sędzia, które to „obejście” w zarzucie skarżącego stanowi naruszenie zasad państwa prawa. Chodziło więc o opisanie konsekwencji wynikających ze skutków wprowadzenia przez ustawodawcę zaskarżonej normy prawnej.

Strona podkreśla jednak, że zarzutu naruszenia Art. 2 Konstytucji w związku z Art. 179 Konstytucji nie formułuje albowiem są to przepisy ustrojowe z których nic wynika wprost żadne prawo skarżącego.

Odnosząc się z kolei do żądania wskazania w jaki sposób Art. 17 ust. 1 KPC (w zakresie w jakim o właściwości Sadu decyduje przedmiot roszczenia pozwu a nie jego podstawa faktyczna) jest sprzeczny z Art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz narusza Art. 32 ust. 1 Konstytucji - skarżący podaje :

Przedmiotem zarzutu skarżący uczynił przepis prawa procesowego normujący właściwość Sądów powszechnych ze względu na przedmiot postępowania. Zaskarżona norma prawa używa niedookreślonego zwrotu *o prawa niemajątkowe i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe* który powszechnie interpretowany jest na dwa , skrajnie odmienne sposoby.

Jedna z utrwalonych wykładni Art. 17 ust. 1 KPC stanowi iż o właściwości Sądu nie decyduje gramatyczna treść roszczenia pozwu (treść żądanie pozwu) ale decyduje to co jest faktyczną podstawą roszczenia pozwu. W sprawach stanowiących postawę niniejszej skargi było to żądania ochrony prawa niemajątkowego które uzewnętrzniło się w postaci roszczenia materialnego w związku z naruszeniem prawa niemajątkowego.

Tak dla przykładu jest to interpretowane w apelacji katowickiej w której w postanowieniu z dnia 13 lutego 2018 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach pod Sygn. Akt I ACz 59/18 wskazał : *sprawa ma charakter sprawy o prawa majątkowe , jeżeli żądanie powoda zmierza do zrealizowania prawa mającego bezpośredni lub pośredni wpływ na stosunki majątkowe. (...) Jeżeli więc powód formułuje swoje żądanie w ten sposób, że nadaje mu cechy roszczenia cywilnoprawnego wywodzonego z prawa niemajątkowego to właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd okręgowy nawet wtedy gdy z góry wiadomo, że roszczenie to jest bezzasadne (por. orzeczenie SN z dnia 31 marca 1955 I Cz 43/54 OSN 1957 nr 2 poz. 38)*

Podobnie Sąd Rejonowy Katowice Zachód w dniu 28 sierpnia 2018 r. w sprawie pod Sygn. Akt I C 1008 / 16 uzasadnił *W niniejszej sprawie powód dochodzi ochrony prawa niemajątkowego tj. prawa do środka procesowego, a roszczenie pieniężne stanowiące przedmiot pozwu jest jedynie roszczeniem dochodzonym wraz z żądaniem ochrony prawa niemajątkowego. Powyższe okoliczności przemawiają za przyjęciem, iż roszczenie powoda jest roszczeniem o charakterze niemajątkowym w związku z czym właściwym do rozpoznania niemniejszej sprawy jest sąd okręgowy zgodnie z Art. 17 ust. 1 KPC.*

Jednocześnie jednak utrzymała się wykładnia w części apelacji (dla przykładu warszawskiej i krakowskiej) zgodnie z którą o właściwości sądu decyduje gramatyczna treść pozwu, a nie to co jest faktyczną podstawą roszczenia . Jest to możliwe albowiem zaskarżony przepis Art. 17 ust. 1 KPC definiuje właściwość sądu niejednoznaczny zwrot *do właściwości sądów okręgowych należą sprawy o prawa niemajątkowe*. Zaskarżona norma prawna nie precyzuje więc czy chodzi o prawa niemajątkowe w treści pozwu czy o prawa o prawa niemajątkowe jakie mają podlegać w skutek złożenia pozwu (ale niekoniecznie stanowią treść żądania pozwu)

Skarżący zarzuca, że niejednoznaczna treść normy prawnej powoduje po pierwsze naruszenie intencji ustawodawcy albowiem nie sposób jednoznacznie ustalić właściwości tego samego rodzaju sądu w identycznych sprawach. W konsekwencji pozbawia to skarżącego prawa do właściwego Sadu.

Jednocześnie nieprecyzyjność normy prawnej powoduje rozbieżne i odmienne traktowanie stron w identycznej sytuacji procesowej (roszczenia o ochronę prawa niemajątkowego) w zależności gramatycznej treści pozwu . Skarżący zarzuca iż jest to naruszenie zasady jednakowego traktowania przez władze publiczne osób w jednakowej sytuacji procesowej (Art. 32 ust.1 Konstytucji) albowiem „*prawa spełniające identyczne funkcje i chroniące podobne interesy*” muszą podlegać jednakowym by nie rzecz jednolitym zasadom. Inaczej rzecz ujmując bez względu na gramatyczną treść samego pozwu roszczenia o ochronę takich samych praw **muszą podlegać tym samym zasadom procesowym** - także w zakresie właściwości Sadu I i II instancji oraz ewentualnych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

Jak wskazano w wyroku z dnia 22 marca 2013 r. Sygn Akt SK 13 / 08. *jeżeli kontrolowana norma traktuje odmiennie adresatów, którzy odznaczają się określoną cechą wspólną, to mamy do czynienia z odstępstwem od zasady równości (wyrok TK z 20 października 1998 r., sygn. K 7/98, OTK ZU nr 6/1998, poz. 96 i cytowane tam orzeczenia).*

Z tych względów skarżący podnosi iż zaskarżona norma prawna narusza jego prawo do właściwego Sadu oraz do równego traktowania przez władze publiczne.

RACJONALNY
Rafal Jurek
IKT 2018

1
1
1
1
1
1
1